

- 2) Összeegyeztethető-e az uniós joggal, ha valamely dán bíróság egy munkavállaló és a magánjog hatálya alá tartozó munkáltatója között olyan végkielégítés tárgyában folyamatban lévő ügyben, amelyet az 1) kérdésben foglaltak értelmében a munkáltató a nemzeti jog szerint nem köteles megfizetni, de amelynek ezen eredménye nem összeegyeztethető az uniós jog életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó általános elvével, ezt az elvet és annak közvetlen alkalmazhatóságát a jogbiztonság elvére és a bizalomvédelem kapcsolódó elvére tekintettel mérlegeli, és ezen mérlegelést követően arra a következtetésre jut, hogy a jogbiztonság elvének elsőbbséget kell élveznie az életkoron alapuló hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvével szemben, azzal az eredménnyel, hogy a nemzeti jog értelmében a munkáltató mentesül a végkielégítés megfizetése alól? A tekintetben is iránymutatásra van szükség, hogy az a tény, miszerint a dán jog uniós joggal való összeegyeztethetlenségének eredményeképpen a munkavállaló a körülmények függvényében kártérítést igényelhet az államtól, befolyásolja-e azt a kérdést, hogy figyelembe vehető-e az ilyen mérlegelés.

A Törvényszék (ötödik tanács) T-309/12. sz., Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg kontra Európai Bizottság ügyben 2014. július 16-án hozott ítélete ellen a Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg i. L. által 2014. szeptember 25-én benyújtott fellebbezés

(C-447/14. P. sz. ügy)

(2014/C 421/35)

Az eljárás nyelve: német

Felek

Fellebbező: Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg i. L. (képviselő: A. Kerkmann ügyvéd)

A többi fél az eljárásban: Európai Bizottság, Saria Bio-Industries AG & Co. KG, SecAnim GmbH, Knochen- und Fett-Union GmbH (KFU)

A fellebbező kérelmei

A fellebbező azt kéri, hogy a Bíróság:

- helyezze hatályon kívül az Európai Unió Törvényszéke T-309/12. sz., Zweckverband Tierkörperbeseitigung kontra Bizottság ügyben hozott ítéletét,⁽¹⁾ és amennyiben úgy véli, hogy rendelkezik valamennyi szükséges információval ahhoz, hogy a jogvitában maga is végleges határozatot tudjon hozni, semmisítse meg a Németország által a Zweckverband Tierkörperbeseitigung in Rheinland-Pfalz, im Saarland, im Rheingau-Taunus-Kreis und im Landkreis Limburg-Weilburg javára nyújtott SA.25051 (C 19/2010, korábbi NN 23/2010) állami támogatásról szóló, 2012. április 25-i C(2012) 2557 végleges bizottsági határozatot, és a Bizottságot kötelezze a fellebbezési eljárás és a Törvényszék előtti eljárás összes költségének viselésére;
- másodlagosan helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és az ügyet utalja vissza a Törvényszék elé, a költségekről pedig jelenleg ne határozzon.

Jogalapok és fontosabb érvek

Fellebbezésének alátámasztása érdekében a fellebbező lényegében a következő jogalapokra hivatkozik:

A Törvényszék tévesen minősítette állami támogatásnak a járvány esetére előirányzott tartaléknak a fellebbező tagjai által fizetett hozzájárulásokból való finanszírozását, mivel abból indult ki, hogy a fellebbező a társulás illetékességi területén a tartalékkapacitás állatjárvány esetére való fenntartásával kapcsolatos tevékenysége során az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett vállalkozásnak tekintendő. Noha először helyesen indul ki abból, hogy a közhatalmi jogkörök gyakorlásával összefüggő tevékenységek nem bírnak olyan gazdasági jelleggel, amely igazolná az EUMSZ versenyszabályainak alkalmazását. A Törvényszék szintén helyesen fejt ki, hogy a fellebbező minden egyes tevékenységét külön-külön kell megvizsgálni arra tekintettel, hogy közhatalom gyakorlásáról lehet-e szó. A Törvényszék azonban tévesen jut arra az eredményre, hogy a tartalékkapacitás járvány esetére való fenntartása nem jár közhatalmi jogkörök gyakorlásával, hanem gazdasági tevékenységet jelent, amely a fellebbezőt összességében vállalkozásnak minősíti.

Annak megállapításával, hogy a tartalék járvány esetére való fenntartása a fellebbező számára nem jár nettó költségekkel, a Törvényszék megsértette továbbá az ítéletek indokolására vonatkozó kötelezettséget. Ezenkívül elmulasztotta megvizsgálni a fellebbező bizonyítékait, amelyek alátámasztják, hogy kizárt a gazdasági tevékenységek hozzájárulások révén történő keresztfinanszírozása.

A Törvényszék álláspontjával ellentétben a tartalékkapacitás járvány esetére való fenntartását illetően, ideértve annak fellebbező általi megszervezését és finanszírozását is, általános gazdasági érdekű szolgáltatásról (ÁGÉSZ) van szó. Ennélfogva a megtámadott ítélet sérti az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését és a 107. cikk (1) bekezdését.

Ezenkívül a Törvényszék azon két megállapításával is megsértette az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdését, miszerint a fellebbező előnyhöz jutott, mivel a Bíróság Altmark-ítéletében⁽²⁾ foglalt kritériumok nem teljesültek, és hogy a hozzájárulások fizetése, amelyeket fertőzött területek szanálására használtak fel, támogatásnak minősül.

Továbbá a Törvényszék annak megállapításakor, hogy a fellebbező nem hivatkozhatott volna az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdésének megsértésére anélkül, hogy ne kérdőjelezné meg a Bizottság ÁGÉSZ-re vonatkozó uniós keretszabályozását, megsértette az EUMSZ 106. cikk (2) bekezdését.

⁽¹⁾ ECLI:EU:T:2014:676.

⁽²⁾ Altmark-ítélet, C-280/00, ECLI:EU:C:2003:415.